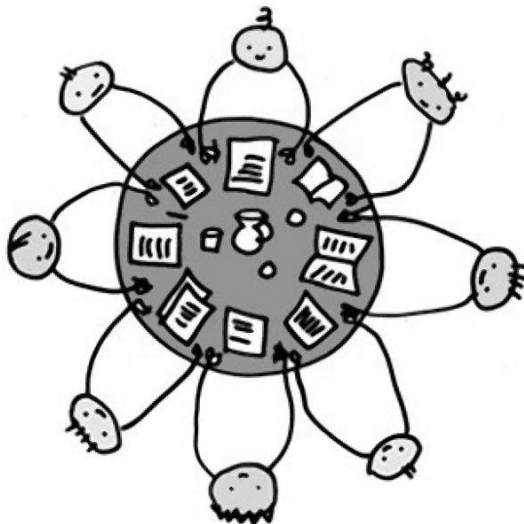

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ
Дніпропетровський регіональний інститут державного управління

Взаємозв'язок політики і управління: теоретичний і прикладний аспект

матеріали круглого столу
(м. Дніпро, 1 червня 2018 р.)

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ**
Дніпропетровський регіональний інститут державного управління

**Взаємозв'язок політики і управління:
теоретичний і прикладний аспект**

матеріали круглого столу
(м. Дніпро, 1 червня 2018 р.)

Дніпро
ДРІДУ НАДУ
2018

УДК 321.01:35
ББК 66.01+67.401
В 40

*Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
Дніпропетровського регіонального
інституту державного управління
Національної академії державного
управління при Президентові України,
(Протокол № 05/216 від 23 травня 2018 р.)*

Редакційна колегія:

О.Б. Кіреєва, канд. наук з держ. упр., доцент, Т.В. Маматова, д-р наук з держ. упр., професор, Т.В. Хміль, канд. філос. наук, доцент.

В 40 Взаємозв'язок політики і управління: теоретичний і прикладний аспект : матеріали круглого столу / за заг. ред. О. Б. Кіреєвої. – Д. : ДРІДУ НАДУ, 2018. – 100 с.

Уміщені тези доповідей учасників круглого столу «Взаємозв'язок політики і управління: теоретичний і прикладний аспект», присвячених нормативно-правовим та організаційним засадам, закордонному досвіду становлення публічного адміністрування; проблемам співвідношення політики та управління; соціальним складовим становлення та розвитку публічного адміністрування в Україні; публічній службі в контексті концепції розмежування посад та запровадження принципу політичної нейтральності; проблемам формування політичної свідомості та політичної культури; трансформації ролі та місця соціально-політичних складових становлення публічного адміністрування в контексті процесів глобалізації та інтеграції; інформаційному забезпеченню управлінських процесів в Україні.

Розраховано на фахівців державного управління, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів, слухачів, студентів вищих навчальних закладів.

УДК 321.01:35
В 40

ЗМІСТ

Fomenko T. Ways for improvement of public intership work of animal protection: experience of Denmark and Switzerland.....	5
Бакай А. Є. перспективи реалізації спільної проектної діяльності ОБСС в Україні.....	7
Балакир В. В., Ковалевич О. А. Курсообразование в республике Беларусь.....	10
Бикова Ю. Д. Формування екологічної культури в європейських країнах: досвід для України.....	12
Бойко О. А. Актуальні питання формування та реалізації державної політики у сфері цивільного захисту.....	15
Болотин В. В. Основные направления совершенствования системы государственного управления.....	18
Бурковець Д. О. Зміст, сутність та природа політичного лідерства.....	21
Волошин С. І. Проблеми та перспективи розвитку державної земельної політики в Україні.....	27
Ворона П. В. Цивільний контроль над силовими структурами держави: проблематика співвідношення політики та управління..	29
Гавриков А. В. Проблемы формирования политического сознания и политической культуры Республики Беларусь в постсоветское время (генезис политической трансформации).....	34
Демченко В. М. Мовленнєва компетенція як чинник становлення публічного адміністрування в Україні.....	37
Ермакова Э. Э. Методологические подходы к оценке инновационного потенциала.....	40
Іщенко М. І., Тютюник Ю. М. Удосконалення планування розвитку персоналу публічних служб.....	43
Кірсєва О. Б. Соціальна згуртованість як складова спроможності об'єднаної територіальної громади.....	46
Ковалевич О. А. Туристический рынок в республике Беларусь...	50
Корольчук Ю. М. Фінансова спроможність об'єднаних територіальних громад в умовах нового адміністративно-територіального устрою.....	53
Кравченко М. В. Можливості іт-технологій для проведення перепису населення України.....	56
Кривенкова Р. Ю. Державне та регіональне управління туристичною галуззю в карпатському регіоні (на прикладі України).....	58
Луценко С. М., Ніколаснко С. П. Інформаційно-медійна компетентність державних службовців як інструмент забезпечення ефективного публічного управління.....	61

Мельниченко О. А., Удовиченко Н. М., Ємченко В. І.	
Полеміка щодо коректності використовуваних методик оцінювання результатів діяльності закладів охорони здоров'я.....	65
Мишкова М. П. Маркетинговий аудит как інструмент управління.....	67
Мунько А. Ю. Інструменти забезпечення публічності діяльності органів місцевого самоврядування (на прикладі Хмельницької міської ради).....	69
Подп'ятікова А. Я. Співвідношення політики і управління у контексті розвитку транзитивного простору України.....	71
Решетніченко А. В. Інформаційні механізми розмежування політики і управління.....	73
Родинський І. О. Особливості становлення та розвитку адміністративної та політичної еліт.....	76
Романенко Є. О. Стан виконання стратегії реформування державного управління.....	82
Рябець К. А. Політико-правові заходи впровадження євроінтеграційної політики у сфері публічного управління водним господарством України.....	84
Семенець-Орлова І. А. Роль культури громадянськості українців у процесах демократичного транзиту.....	86
Сергієнко Е. О. Громадянська культура як запорука формування спроможних територіальних громад.....	89
Сурай І. Г. Розмежування державних посад у міністерствах України.....	92
Шевченко Н. П. Проблеми призначенні пенсій за вислугу років медичним працівникам в контексті змін до законодавства...	96
Яровой Т. С. Генезис розуміння феномену лобізму у вітчизняній науковій думці: від протонаукового етапу до етапу пошуку концептуальних підходів.....	98

Таким чином реформа державного управління є однією з основних реформ у країнах з перехідною економікою, що здійснюють комплексні реформи у різних сферах державної політики. Дієва система державного управління є одним з основних чинників конкурентоспроможності країни. Система державного управління в Україні поки ще не повністю відповідає потребам країни у проведенні комплексних реформ у різних сферах державної політики та її європейському вибору, а також європейським стандартам належного управління державою. Україна продовжує займати низькі позиції у світових рейтингах конкурентоспроможності, пов'язаних з державним управлінням.

Список використаних джерел:

1. Деякі питання реформування державного управління України : розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 черв. 2016 р. № 474-р. – Режим доступу : www.kmu.gov.ua.

2. Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні : розпорядження Кабінету Міністрів України від 1 квіт. 2014 р. № 333. – Режим доступу : www.kmu.gov.ua.

3. Державна стратегія регіонального розвитку на період до 2020 року : постанова Кабінету Міністрів України від 6 серп. 2014 р. № 385. – Режим доступу : www.kmu.gov.ua.

4. План заходів на 2015-2017 роки з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року : постанова Кабінету Міністрів України від 7 жовт. 2015 р. № 821. – Режим доступу : www.kmu.gov.ua.

РЯБЕЦЬ КАТЕРИНА АНАТОЛІВНА

к. ю. н., доцент, докторант кафедри парламентаризму та політичного менеджменту Національної академії державного управління при Президенті України

ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ЗАХОДИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ВОДНИМ ГОСПОДАРСТВОМ УКРАЇНИ

Сучасні політико-правові тенденції у сфері публічного управління водними ресурсами України ґрунтуються на євроінтеграційних засадах. Підписання Україною Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони [3] зобов'язало її до імплементації низки європейських директив, що стосуються водної сфери. У результаті дослідження джерельної нормативно-правової бази ЄС нами було систематизовано директиви, які

підлягають імплементації у національне водне законодавство. Серед них відзначимо – Директиву 91/271/ЄС Ради Європейського Союзу «Про очистку міських стічних вод» від 21 травня 1991 року, Директиву 98/83/ЄС Ради Європейського Союзу «Про якість води, призначеної для споживання людиною» від 3 листопада 1998 року, Директиву 2000/60/ЄС Європейського Парламенту і Ради Європейського Союзу «Про встановлення рамок діяльності Співтовариства в галузі водної політики» від 23 жовтня 2000 року, Директиву 2006/118/ЄС Європейського Парламенту та Ради Європейського Союзу «Про захист ґрунтових вод від забруднення та виснаження» від 12 грудня 2006 року, Директиву 2007/60/ЄС Європейського Парламенту та Ради Європейського Союзу «Про оцінку і управління ризиками затоплення» від 23 жовтня 2007 року, Директиву 2008/56/ЄС Європейського Парламенту та Ради Європейського Союзу «Про запровадження рамок для діяльності Співтовариства у сфері політики щодо морського середовища» від 17 червня 2008 року.

Одним із органів публічного управління, що має своїм завданням впровадження заходів щодо імплементації зазначених директив, є Міністерство екології та природних ресурсів України (далі – Мінприроди України).

Останніми роками доволі актуальним питанням у співпраці України з ЄС у сфері охорони довкілля в рамках Угоди про асоціацію між Україною і ЄС стала апроксимація. Відповідно до ст. 363 Угоди про асоціацію між Україною і ЄС вона передбачає поступове наближення законодавства України до права та політики ЄС у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Варто відзначити, що в рамках реалізації проекту «Додаткова підтримка Міністерства екології та природних ресурсів України у впровадженні Секторальної бюджетної підтримки» Мінприроди України в 2014 р. підготувало Національну стратегію наближення (апроксимації) законодавства України до права ЄС у сфері охорони довкілля.

Відповідно до її змісту метою наближення (апроксимації) законодавства є приведення його у повну відповідність до вимог права ЄС як «на папері», так і у практиці застосування. Це процес постійний, який відбувається і відбувається як в «асоційованих» державах, державах, що є кандидатами на вступ до Європейського Союзу, так і в державах – членах ЄС. Тому процес апроксимації, який має пройти Україна, дає можливість організувати інститути, виробити процедури та підготувати персонал (кадри) для виконання повсякденних процесів і обов'язків Європейського Союзу з розроблення правових норм, їх реалізації та контролю дотримання [2].

Окрім того, на сьогодні за підтримки Делегації ЄС в Україні та Європейського банку реконструкції та розвитку при Мінприроди України створена Команда підтримки реформ (далі – КПР), а також проектний офіс з реформування системи водного господарства H2Office. Відповідно

до поставлених Мінприроди України завдань, експертами H2Office та КІР у 2017 році розроблено проект Концепції реформування сфери охорони та відтворення вод, раціонального використання водних ресурсів та розвитку водного господарства і меліорації земель [1]. Одним з основних її призначень є імплементація Директиви 2000/60/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 23 жовтня 2000 року «Про встановлення рамок діяльності Співтовариства в галузі водної політики» у частині запровадження механізму та підходів до управління водними ресурсами з урахуванням басейнового принципу управління та гідрографічного районування території.

Підсумовуючи викладене, слушно зауважити, що здійснені Міністерством екології та природних ресурсів України викладені вище політико-правові заходи є фундаментальним підґрунтям для подальшого впровадження євроінтеграційних напрямів державної політики у водне господарство України.

Список використаних джерел:

1. Громадське обговорення Концепції реформування сфери охорони та відтворення вод. – Режим доступу : www.facebook.com/events/1482410031855146.

2. Національна стратегія наближення (апроксимації) законодавства України до права ЄС у сфері охорони довкілля. – Режим доступу : [www.if.gov.ua/files/uploads/Strategy_web_\(2\).pdf](http://www.if.gov.ua/files/uploads/Strategy_web_(2).pdf).

3. Угода про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. – Режим доступу : www.zakon4.rada.gov.ua/rada/show/984_011.

СЕМЕНЕЦЬ-ОРЛОВА ІННА АНДРІЙВНА

к. пол. н., експерт швейцарсько-українського проекту

«Розвиток громадянських компетентностей в Україні – DOCCU»

РОЛЬ КУЛЬТУРИ ГРОМАДЯНСЬКОСТІ УКРАЇНЦІВ У ПРОЦЕСАХ ДЕМОКРАТИЧНОГО ТРАНЗИТУ

Громадянськість передбачає існування системи цінностей, установок, поглядів, відношень до держави та суспільства та є морально-психологічною основою формування світогляду громадянина. На думку І. Львіна, бути справжнім громадянином – це «відчувати нерозривну тотожність між інтересом держави та своїм власним інтересом. І через це визнавати своїм власним інтересом кожен духовно правильний інтерес кожного з своїх співгромадян» [8, с. 271]. Таким чином, основною складовою громадянськості є прийняття суспільної цілі [8, с. 271]. Лише щира участь у житті власного